

[Gert Petersen.]

virkning både over for forbundsrepublikken, hvor de kan bidrage til at overtyde den offentlige mening om, at en kraftigere virkelighedserkendelse vil blive værdsat af forbundsrepublikkens naboer, og over for DDR, hvis isolationskompleks, der har haft særdeles negative virkninger, derved kan blive afsvækket. Desuden vil dette skridt naturligvis være til praktisk gavn for samkvem og samhandel mellem Danmark og DDR — og dermed i overensstemmelse med regeringens ønske om at føre en aktiv afspændingspolitik.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. februar, kl. 9 med følgende dagsorden:

Eventuelt: første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret 1. april 1968-31. marts 1969.

Mødet hævet kl. 14¹¹.

3. møde.

Torsdag den 8. februar kl. 9.

Formanden: Under henvisning til det pålæg, der er givet i beretning af 12. april 1962 fra udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om Danmarks erhvervsfond, har boligministeren med skrivelse af 6. februar d. å. fremsendt beretning om anvendelse af midler til produktivitetsfremmende foranstaltninger i finansåret 1966-67. Eksemplarer er omdelt.

Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1968-31. marts 1969.

(Lovforslaget (nr. 1) findes i tillæg D. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 35).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Den socialdemokratiske gruppe byder den nye regering velkommen til arbejdet. Som den tidligere statsminister sagde det, er dette hus en arbejdsplads, og vi er fra socialdemokratiets side indstillet på at deltage med vor fulde styrke i dette arbejde. Jeg lykønsker også statsministeren in absentia og de øvrige medlemmer af regeringen til de høje stillinger, de har fået, til de muligheder, det giver dem og deres partier for at virkeliggøre deres politik. I min lykønskning må jo også nævnes det store ansvar, som påhviler regeringens medlemmer og de partier, der bærer regeringen.

Når vi byder regeringen velkommen, er det i og for sig ikke, fordi vi ved så forfærdelig meget om, hvad regeringen konkret agter at gøre; det kan man vist næppe sige at statsministerens redegørelse åbner mulighed for at vide. Men vi gør det, fordi det for så vidt er et logisk resultat af valget, at vi har fået denne regering. Valget bragte jo for mit partis vedkommende et nederlag, som var klart, og som vi ikke skal gøre forsøg på at bortforklare. Det bragte for de to største af regeringspartierne, hvad jeg vil kalde nærmest status quo, i hvert fald hvis man tager valgresultatet i 1966 i betragtning, og det gjorde, jeg må vel have lov til at sige det førende eller det ledende regeringsparti til valgets sejrherre.

Når det er logisk, at vi har fået denne trepartiregering, hænger det også sammen med, at forud for valget havde det radikale venstre gennem udtalelser af såvel tingets højtærede formand som af den nuværende statsminister klart tilkendegivet, at der ikke ville blive tale om, at der kunne etableres hverken en socialdemokratisk-radikal regering eller en socialdemokratisk mindretalsregering, som det radikale venstre på den ene eller anden måde ville støtte, heller ikke såfremt de to partier tilsammen skulle få flertal i det høje ting, hvad de to partier som bekendt har. Derudover forelå der klare